

bindas icke deraf. Just på de orter, som främst behöfva hjälp, är skuldsättningen störst och allmännast. De få behållna och solventa äro just de, som motsätta sig all solidarisk ansvarighet. Slutligen: lån åt ett par hundra församlingar äro ingen småsak. Man har begärt 50 tusen, 80 tusen mark. Det är en affär på ett tiotal millioner. Små lån åt undsättningskomiteer och fattigvårdsstyrelser äro som sagdt en annan sak.

Må ingen anse saken så, som skulle meningen vara, att staten icke bör undsätta. Otvifvelaktigt är, att alla medel härtill komma att till det yttersta anlitas. – Men det förslår icke. Det blir i hvarje fall blott en ringa del af hjälpen. Befolkningens egna ansträngningar äro och förblifva hufvudsak.

Hvar och en förstår, att *Styrelsens åsigt* icke kunna i tidningsartiklar »meddelas». Endast dess *åtgärder* kunna vara föremål för meddelanden. Uttalade åsigt deremot kunna tillhöra en eller flere i administrationen. Påskriften »meddeladt» i en tidningsartikel, deri åsigt angående Styrelsens tillgöranden framställas, kunde derföre lika gerna bära märket »insändt» – såsom också skett, när endast åsigt varit i fråga. Valet har stundom fått bero af redaktionen.

91 EN TIDNINGSKORRESPONDENT HAR BERÄTTAT ...

Finlands Allmänna Tidning n:o 73, 28.III 1868

En tidningskorrespondent har berättat, att ett parti korn, hvilket med stor kostnad skulle per fora blifvit transporteradt från Åbo till Wasa län, vid anställd profning befunnits icke vara grobart.

Ehuru korrespondenten torde misstycka, att en sådan olycka icke inträffat, lärer dock allmänheten glädjas öfver denna underrättelse.

Det enda parti korn, som senaste höst kunde för kronans räkning anskaffas till Wasa län, utgöres af 3 000 tunnor från Danmark. Något korn har i södra delen af landet icke kunnat upphandlas. Nämnde parti intogs egentligen för att försäljas till brödföda, emedan privatimporten till länet var ringa och svårigheten att från Petersburg erhålla mjöl var stor. Men sedan kornet åtminstone hittills kunnat bevaras från försämring och utvisar en grobarhet till 95 procent, och då tvingande behof att använda det till brödföda icke inträdt, kommer detsamma att begagnas till utsäde.

Deremot uppköptes i Åbo och sändes *sjöledes* till Kristinestad 3 000 tunnor hafra. – Uppköpet skedde i mindre partier. Tiden medgaf icke profning af grobarheten, utan bestämdes för varan blott en minimivigt af 9 lisp. 5 skålp.

Lyckligtvis har äfven denna affär utfallit så väl, att af partiet 2 091 tunnor visat sig gro till 70 procent, resten till 60 procent. Äfven sistnämnda grobarhetsprocent kan nemligen under närvarande förhållanden anses för ganska tillfredsställande, då man flerstädes i landet har 10 lispunds hafra grobar till 20 procent och derunder, och detta sädesslag af senaste skörd i allmänhet tyvärr, sedan det skördades, förlorat i grobarhet.